

kør af, at ens arbejde bliver værdsat, og løn hører med til det at have et arbejde.

For det tredje er der tale om en forenkling og en ligestilling, hvor alle i aktivering på en arbejdsplads behandles ens, uanset om det kaldes virksomhedspraktik, privat eller offentlig jobtræning, vejledningsforløb, eller hvad man nu finder på.

Der er åbenlyst brug for en forenkling af reglerne, dels for at sikre, at kommunerne og arbejdsformidlingen kan bevæge sig inden for lovens rammer, og dels for at man som aktiveret kan få en positiv opfattelse af at blive behandlet anstændigt. Eksemplerne på, at kommunerne i deres aktiveringsiver bevæger sig på kanten eller over kanten af lovgivningen, har været mange. Det er blevet sat på spidsen, da chefen for Nykøbing Falster Kommunes arbejdsmarkedscenter, Anne Bonding, sagde, at ingen kommuner formentlig overholder lovens regler om, at aktiverede bistandsklienter har ret til overenskomstmæssig løn, når de udfører arbejde, der ellers ville blive udført.

I forbindelse med forliget om »Flere i arbejde« vil der ske ændringer i brugen af aktiveringsredskaberne. Individuel jobtræning forsvinder som redskab den 1. juli, og til gengæld sker der en kraftig opblødning i, hvilket arbejde der kan udføres som jobtræning. Man kunne godt se det som et skridt på vejen mod, at alt arbejde også under aktivering skulle udføres til overenskomstmæssig løn, men det er jo ikke tilfældet.

For det første vil den udvidede adgang til at bruge virksomhedspraktik i op til et halvt år betyde, at meget arbejde fortsat udføres uden løn. Og for det andet bliver de særlige forhold for aktiverede i offentlig jobtræning fastholdt. Kun det helt enkle princip, at alt arbejde skal ske til overenskomstmæssig løn, vil sikre, at aktiverede ikke bruges som billig arbejdskraft, uanset om vi taler om den offentlige eller den private arbejdsgiver.

Kl. 16.40

Den meget kreative fortolkning af individuel jobtræning, som vi har set fra mange kommuners side i fortiden, vil kunne overføres til virksomhedspraktik i fremtiden.

Hvis aflønningsreglerne ikke laves om, vil vi fortsat kunne komme ud for groteske situationer som f.eks. dem, vi så i Farum Kommune, hvor de pakkeopgaver, som udførtes i kommunens Produktionshus som individuel jobtræning, af det regionale arbejdsmarkedsnævn blev vurde-

ret som lovlige, fordi der efter sigende var tale om en marginal produktion – hvad det så end er. Over for det kan man stille fuldstændig tilsvarende pakkeopgaver, hvor omfanget faktisk var mindre, i Hal 13 i Bjergsted Kommune. Det blev bedømt ulovligt af arbejdsmarkedsnævnet i Vestsjællands Amt.

Det er ikke underligt, at man som aktiveret har svært ved at finde ud af, om man er købt eller solgt.

Jeg vil sige tak for behandlingen af vores forslag. Selv om det jo ikke helt har fået den imødekommenehed, som vi godt kunne tænke os, har vi da noteret os de positive bemærkninger fra Dansk Folkepartis side. Det kan da godt ærgre os, at Dansk Folkeparti ikke var mere på banen, inden man indgik forliget med regeringen og Socialdemokratiet, hvis man rent faktisk mener det med, at folk skal have ret til at få en overenskomstmæssig løn. Men vi har da noteret os det på samme måde, som vi har noteret os de positive bemærkninger fra såvel Socialdemokratiet som Dansk Folkeparti i forhold til serviceloven og muligheder for mere generelt at arbejde på at få folk ansat under overenskomstmæssige vilkår.

Og så har jeg lovet SF at sige, at de støtter forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Lissa Mathiasen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 38:

Forslag til folketingsbeslutning om kontant-hjælpsmodtageres ret til ferie m.v.

Af Søren Søndergaard (EL) og Line Barfod (EL). (Fremsat 19/11 2002).

Forslaget sattes til forhandling.